

✗ DOBRA DJECA SE NIKADA NE PONAŠAJU "ZLOČESTO"

Bez obzira na to koliko se roditelj posveti svom djetetu ili uloži truda u odgoj, svako će se dijete u nekom trenutku svog odrastanja ponašati neprihvatljivo, učinit će neku pogrešku, doživjet će napad bijesa, neutješno će plakati...

To je sastavni dio procesa dječijeg odrastanja, normalno testiranje postavljenih granica ponašanja. Neprihvatljivo ponašanje koje je djetetova okolina više nego spremna etiketirati "zločestim" pojavljuje se u svakom razdoblju djetetova razvoja, ali najčešće u doba kada se dijete osamostaljuje, počinje istraživati svijet oko sebe i ispitivati granice koje mu ta okolina (više ili manje uspješno) postavlja. Obično se to događa tokom 2. i 3. godine života, te poslije u starijoj predškolskoj dobi.

✗ DOBAR RODITELJ NIKAD NE IZGUBI ŽIVCE ZBOG DJETETA

Čak i najsmireniji i najopušteniji roditelj u odgoju djeteta katkad „izgubi živce“ te povisi ton na dijete. Bez obzira na to koliko snažno roditelj voli dijete, ono će nebrojeno puta iskušavati roditeljsko strpljenje, ne bi li privuklo više roditeljske pažnje. Bitno je zapamtiti da je normalno da sva djeca imaju svoje „zločeste“, odnosno teže podnošljive trenutke, te da u takvim trenucima roditelji mogu izgubiti strpljenje i vikati na dijete. Gubitak roditeljskog strpljenja i kontrole nad situacijom **ne podrazumijeva** i fizičko kažnjavanje djeteta, jer prema djeci se treba odnositi s poštovanjem, ljubavlju i osjećajima da su vrijedni. Fizičko kažnjavanje dijete uči strahu, lošoj slici o sebi, osvetti i ideji da je u redu tući nekog koga volimo, te ga uči da bude nasilno i slabe

✗ DIJETE NE ZNA SAMO PREPOZNATI SVOJE POTREBE

Ovu zabludu najslikovitije možemo opisati na primjeru hranjenja. Iako sva djeca vrlo rano nauče prepoznavati što im njihovo tijelo poručuje (npr. da su sita) i nastoje to dati do znanja, roditelji (pre) često odlučuju ignorirati što im dijete želi poručiti. Tjeranje djeteta da jede kada mu njegovo tijelo vrlo jasno govori da je sito, odašilje poruku – „Nije važno ono što tebi tvoje tijelo govori ili ono što ti osjećaš, važno je ono što ja mislim da je ili nije tebi potrebno, jer ja bolje poznajem tvoje potrebe i osjećaje.“

Takav način odgoja ozbiljno utječe na razvoj djetetova samopoštovanja i poznavanja samoga sebe, što u adolescentnoj dobi stvara dobru osnovu za odbijanje ozbiljnijih prijetnji (neželjeni spolni odnosi, konzumacija alkohola ili droga, autodestruktivno ponašanje, poremećaji prehrane...).

✗ DJECA SU BESPOMOĆNA I SVE IM TREBA OLAKŠATI

Osim ljubavi i pažnje, djeci su za zdrav psihički razvoj potrebni i svakodnevni mali problemi, frustracije pomoću kojih će naučiti kako savladavati prepreke u životu, kako postići ono što žele, kako se nositi sami sa sobom kad nije po njihovom, kako u zadovoljavanju svojih potreba uzeti u obzir druge ljude... Ako roditelji dijete pretjerano zaštićuju, ako zadovoljavaju svaku njegovu potrebu i u potpunosti izbjegavaju svaku mogućnost da njihovo dijete doživi „neugodne“ emocije, oduzimaju mu važne i vrlo vrijedne momente da nešto nauči. U najboljoj namjeri da zašтите svoje dijete od nevolja, sputavaju mu normalan psihički razvoj ličnosti i otežavaju mu da se na odgovarajući način pripremi za svijet odraslih. Pretjerano zaštićivanje i (ne)postavljanje granica može početi vrlo rano, još od vremena kad dijete počne puzati.

✗ RODITELJI MORAJU IMATI RJEŠENJE ZA SVE PROBLEME

Na svijetu ne postoji „savršen“ roditelj koji zna odgovore na sva pitanja. Ne opterećujte se time da trebate znati SVE vezano za djetetov odgoj. Ne postoji jedan „ispravan“ način odgoja ili stil roditeljstva koji pristaje ama baš svakom djetetu, već roditelji trebaju što više poznavati i pokušati razumjeti svoje dijete, te prilagoditi odgojne metode njegovoj jedinstvenoj ličnosti, prednostima i slabijim tačkama. Svaki roditelj na odgojnom putu svoga djeteta čini pogreške i uči iz vlastita iskustva, jer pogreške su loše samo kad se stalno ponavljaju. Svi roditelji trebaju podršku (sebe samih i drugih ljudi), razumijevanje, upornost, energiju, znanje, kreativnost i strpljenje.

Negdje na tragu povezanosti razuma i srca, ljubavi i racionalnosti, pisala je i Diane Loomans o tome kako bi postupala kada bi ponovno mogla odgajati svoje dijete:...
„Kad bih ponovno mogla odgajati svoje dijete, više bih bojala prstima – a manje upirala prstom, manje bih ga ispravljala – a više s njim veze uspostavljala, skinula bih pogled sa sata – a više usmjerila pogled na dijete, pobrinula bih se da manje znam – a da mi više bude stalo, išla bih na više izleta i puštala više zmajeva, prestala bih izigravati ozbiljnost i ozbiljno bih se igrala, trčala bih kroz više polja i gledala u više zvijezda, više bih ga grlila – a manje vikala, rjeđe bih bila stroga – a puno bih mu više priznavala, najprije bih mu gradila samopouzdanje – a kasnije kuću, manje bih ga poučavala o ljubavi prema moći – a više o moći ljubavi.“

NAJČEŠĆE RODITELJSKE POGREŠKE U ODGOJU DJETETA

Bosnia and Herzegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
Ministarstvo za odgoj i
obrazovanje

Босна и Херцеговина
Федерација Босне и Херцеговине
КАНТОН САРАЈЕВО
Министарство за одгој и
образовање

Bosnia and Herzegovina
Federacija of Bosnia and Herzegovina
CANTON SARAJEVO
Ministry for Education

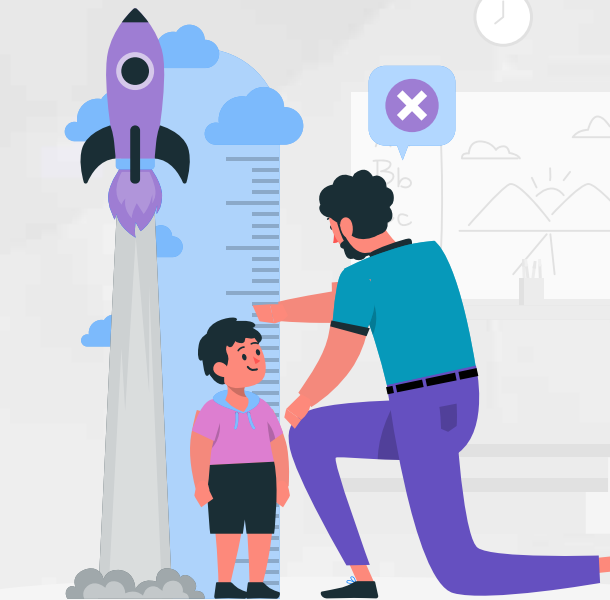
INSTITUT ZA RAZVOJ
PREDUNIVERZITETSKOG
OBRAZOVANJA
KANTON SARAJEVO, BOSNA I HERCEGOVINA

ИНСТИТУТ ЗА РАЗВОЈ
ПРЕДУНИВЕРЗИТЕТСКОГ
ОБРАЗОВАЊА
КАНТОН САРАЈЕВО, БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

PRE-UNIVERSITY EDUCATION
INSTITUTE OF SARAJEVO CANTON
BOSNIA AND HERZEGOVINA

NAJČEŠĆE RODITELJSKE POGREŠKE U ODGOJU DJETETA

Bosnia and Herzegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
Ministarstvo za odgoj i
obrazovanje

Босна и Херцеговина
Федерација Босне и Херцеговине
КАНТОН САРАЈЕВО
Министарство за одгој и
образовање

INSTITUT ZA RAZVOJ
PREDUNIVERZITETSKOG
OBRAZOVANJA
KANTON SARAJEVO, BOSNA I HERCEGOVINA

ИНСТИТУТ ЗА РАЗВОЈ
ПРЕДУНИВЕРЗИТЕТСКОГ
ОБРАЗОВАЊА
КАНТОН САРАЈЕВО, БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

PRE-UNIVERSITY EDUCATION
INSTITUTE OF SARAJEVO CANTON
BOSNIA AND HERZEGOVINA